

Disputatio juridica inauguralis de novationibus & delegationibus, Cod. lib. 8 Tit. 42

<https://hdl.handle.net/1874/341845>

DISPUTATIO JURIDICA
IN A U G U R A L I S,
D E

Novationibus & Delegationibus,

Cod. lib. 8. Tit. 42.

Q U A M
FAVENTE DEO OPT. MAX.

Ex auctoritate Magnifici Rectoris,

D. HERMANNI WITSII,

S. S. Theol. Doctoris, ejusdemque in Inclyta Academia Ultrajectina
Professoris Ordinarii, & Ecclesiæ ibidem Pastoris facundissimi,

NEC NON

Amplissimi Senatus Academici Consensu, & Alma

Facultatis JURIDICÆ Decreto,

PRO GRADU DOCTORATUS

Summisque in utroque JURE honoribus, & Privilegiis ritè,
ac legitimè consequendis,

Eruditorum Examini subjicit

ARNOLDUS FRANCISCUS DE RAET, Gelro-Bommeliensis.

Ad diem 27. Julii, loco horisque solitis.

ULTRAJECTI,

Ex Officinâ FRANCISCI HALMA, Academiæ
Typographi, cło 10c Lxxxvi.

DISPUTATIO JURIDICA
DE
Novationibus & Delegationibus

DE O

ET

AMICIS.

ULTRAJECTI.
Ex Officina FRANCISCI HALMA, Academiae
Typographi, cl. hoc lxxxvi.

DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALIS,
DE

Novationibus & Delegationibus.

Cod. lib. 8. Tit. 42.

Novatio annumeratur inter modos ipso jure tollendi obligationem ; antiquitus obtinuit ut si solus animus novandi exstaret , contracta novatio intelligeretur , etsi ille animus ex circumstantiis tantum esset perceptibilis ; hic modus tollendi ipso jure priorem obligationem videtur mutatus per l. fin. Cod. hoc tit. per quam Justinianus Imperator introduxit non alias fieri novationem , quam si contrahentes discrete suam voluntatem explicassent sese priorem obligationem constituisse.

A 2

Si

QUÆSTIO I.

I tenori hujus legis præcise inhærendum fit; an non ergo erit novatio? si quid debeat ex causâ depositi illud idem promittitur ex causâ mutui, item si emptio equi facta fuerit centum, eâ conditione ut equus ab omni vitio esset immunis, ante traditionem equi & solutionem prætii reperitur ille defectuosus, ita ut iterum contrahatur sexaginta; non dubitarem etiamsi partes hanc suam voluntatem novandi non expresse-
rint, attamen si non ipso jure saltem ope exceptionis novationem initam fore; ad quid enim prodesset hæc altera conventio si per eandem non elideretur vis prioris contractus,
cum

INAUGURALIS 5
cum re ipsa exprimatur remissio
prioris obligationis.

I I.

Quid si quis jure ignarus contra-
xisset cum jurisperito, & ex hoc
contractu secundo colligeretur ani-
mus novandi vehemens & urgens,
ille autem Jurisperitus conscripisset
hunc novum contractum & callide
in eodem omisisset exprimere requi-
situm *d. l. ult.*; ergone erit novatio,
vel remanserit prior obligatio, cum
effectu eandem posse petendi; non
remanere potius amplectendum *arg.*
l. 4. Cod. plus valere quod agitur.

I I I.
Inter contrahentes, novationis
voluntate non expressâ, si tamen
constiterit de enixâ voluntate, ut
ipso quoque jure novatio contracta

FA 3

intel-

6 DISPUT. JURID. INAUG.

intelligatur probabiliter dicendum ;
inspecto argumento delegationis ad
novationem , quo ad effectum juris
reciprocum in ordine ad priorem
obligationem tollendam.

I V.

Ut debitor debitoris conveniatur
non est ita necesse ipsis consensus
quem l. penult. cod. de novat. requirit.

V.

Exceptiones mulieribus respectu
intercessionis pro alio factæ , mino-
ribus quo ad circumscriptionem eis
occurfam , maritis ratione suæ com-
petentiæ in causâ dotis reddendæ
remanent , & ab iisdem in materiâ
delegationis creditori secundo obji-
ci possunt propter concomitantiam
causæ cui adhærent.

F I N I S.

COROLLARIA.

I.

INde leges latae ne fortior omnia
posset:

*Hoc dictum ab ethnico-poëta Ovidio
prolatum, unicuique laudabile, Chri-
stianis autem Legislatoribus imitabile.*

II.

*Judicem posse procedere ad sententiam
(quatenus civiliter agitur) ex præ-
sumptione juris, id habet C. Adver-
te 10. de præsumptionib.*

III.

*Actus contra legem gestus, etiam tan-
tum simpliciter prohibens est ipso jure
nullus per l. non dubium Cod. de
legib.*

Quam-

I V.

Quamquam naturalis ratio suggerit ut vim vi repellere liceat, & permissum sit sese opponere contra Officiales Judicis, sine juris ordine, & causa cognitione, possessionem bonorum alicui auferentes, consultius tamen fecerit, qui Authore pratore sese opposuerit.

V.

Notorio pradori omni beneficio possessionis denegandum, legis etenim non est fovere alicujus malitiam.

V I.

Animus praeus exaggerat delictum, etiamsi intentio vulnerantis non corresponduerit ipsi vulnere eventualiter inflicto.

F I N I S.